

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhivaraamatukogu

Sa olset marjo-paigas meile,
O Issand, põlwest põlweni,
Ra kaitjas, varjus ligill' neile
Ké sünd'va ilma otsani.
Kik otsa lääp, So waim iks jáäp;
Kui tuhjat ilma kadduwa,
Ei sa sa ütten kadduma.

Jo enne kui pik määc salwa,
Nink allust panti ilmale;
Ja enne kui pâiv tössi taiwa,
Sis ollit sinna ammoke.
Kik otsa lääp, So waim iks jáäp;
Sa olset kohholt muutmata,
So ello-aig ilmotsata.

Mes omma tuhhat ajastoga
So een? — kui pâiv, mes heilane;
Sa lasset kui õ-wahhi-aiga
Neil möda-jouda ruttuste.
Kik otsa lääp, So waim iks jáäp;
Ei olle sinnul koddumist,
Ei sinno ajal löppemist.

Tõest ma nink taiwas läwa hukka,
Mink neid kui reiwest mudetas;
Ja ilmal tullep ots nink tukka,
Kui tedda põrmo heidetas;
Kik otsa lääp, So waim iks jáäp,
Mi kui ta olli iggawest
Mink like aigu algmifest.